

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen: Europa og grundforskningen«

KOM(2004) 9 endelig

(2004/C 110/16)

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 14. januar 2004 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug.

På grund af sagens hastende karakter udpegede Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg på sin 406. plenarforsamling den 25.-26. februar 2004, mødet den 26. februar 2004, Gerd Wolf til hovedordfører og vedtog enstemmigt følgende udtalelse:

og et videnbaseret samfund stiller, og har også erkendt, hvor vigtige fremskridt inden for alle videnskabelige discipliner, herunder grundforskningen, er, hvis man virkelig vil nå de mål, der blev opstillet i Lissabon.

1. Indledning og Indholdet i Kommissionens meddelelse

1.1 Længe herskede blandt medlemsstaterne og også i EU-institutionerne den opfattelse, at grundforskning hovedsagelig hørte under medlemsstaternes kompetence, mens Fællesskabet især skulle koncentrere sig om umiddelbart anvendelsesorienteret forskning og udvikling. Denne opfattelse fulgte af en – set i bakspejlet – noget ensidig udlægning af artikel 163 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. (1)

1.2 I begyndelsen af år 2000 indledtes der en ændring, som blev udløst af to retningsgivende aktioner og beslutninger. Afgørende var på den ene side Kommissionens meddelelse »Mod et europæisk forskningsrum« (2), hvori grundforskning ganske vist endnu ikke eksplicit blev anset for en fællesskabsopgave, men dog fremtrådte som sådan i fremstillingens kontekst. Afgørende var på den anden side de beslutninger, der blev truffet af Det Europæiske Råd i Lissabon (3), hvor man blandt andet fastlagde det ambitiøse og vigtige mål at gøre Fællesskabet til en videnbaseret økonomi og et videnbaseret samfund; men heller her blev grundforskningens fundamentale betydning fastslået eksplicit.

1.3 Men næsten samtidig hermed understregede Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg i sin udtalelse (4) om Kommissionens meddelelse »Mod et europæisk forskningsrum« betydningen af en velafvejet balance og en nødvendig vekselvirkning mellem grundforskning og anvendelsesorienteret forskning og udvikling. Deri er indeholdt den eksplicite henstilling, at erkendelsesorienteret grundforskning skal nyde tilstrækkelig fremme som kilde til nye erkendelser, koncepter og metoder.

1.4 Siden da har den opfattelse bredt sig generelt. Man er blevet mere bevidst om, hvilke krav en videnbaseret økonomi

1.5 Europa har helt sikkert sine stærke sider inden for grundforskning, såvel på universiteterne som i private virksomheder (5). Men tiltagene på EU-plan bør forøges.

1.5.1 Historisk set var det endog grundforskningsprojekter, der var genstand for de første initiativer til videnskabeligt samarbejde i (Vest-)Europa. Disse initiativer opstod som følge af behovet for at etablere centre for stort apparatur og for at skabe en kritisk masse, hvis omkostninger var så store, at de enkelte stater ikke kunne eller ikke ville betale.

1.5.2 Således grundlagdes i 1950'erne CERN (højenergifysik) og i 1960'erne ESO (astronomi), EMBO og EMBL (molekylærbiologi) (6), det tysk-franske ILL (7) og senere ESRF (8). Men også i de enkelte medlemsstater er der nu store forsøgsanlæg (9), der drives bilateralt eller multilateralt.

1.5.3 Selv tilsyneladende særdeles anvendelsesorienterede og stærkt teknologiprægede europæiske programmer som rumfart eller fusionsforskning har den tætteste vekselvirkning med og forudsætter et betragteligt kvantum grundforskning.

(1) I vidt omfang overtaget i forfatningsudkastet af 18. juli 2003 som artikel III – 146.

(2) KOM(2000) 6 endelig.

(3) Det Europæiske Råd i Lissabon den 23.-24. marts 2000.

(4) EFT C 204 af 18.7.2000.

(5) EFT C 204 af 18.7.2000.

(6) CERN = Den Europæiske Organisation for Højenergifysik, ESO = Den Europæiske Organisation for Astronomisk Forskning vedrørende Den Sydlige Stjernehimmel, EMBO = Den Europæiske Molekylærbiologiske Organisation, EMBL = Det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium.

(7) Institute Laue-Langevin i Grenoble.

(8) ESRF = Det Europæiske Synchrotronbestrålingscenter, ligeledes i Grenoble.

(9) F.eks. DESY (Deutsches Elektronen Synchrotron) i Hamburg.

1.6 Dermed er det lykkedes at skabe institutioner, der nu har verdensomspændende betydning og har været med til på afgørende vis at præge Europas anseelse som hjemsted for videnskab⁽¹⁰⁾. Desuden udøver disse institutioner en stærk påvirkning og tiltrækning i forhold til mangfoldige forskningsaktiviteter på universiteter og andre forskningsinstitutioner. Det har givet sig udslag i frugtbare samarbejdsnetværk, der er en væsentlig forudsætning for fælles succes.

1.7 Også Den Europæiske Videnskabssammenslutning, en ikke-specialiseret organisation, der blev grundlagt i 1970'erne, beskæftiger sig i sit forskningsarbejde ofte med relativt grundlæggende temaer. Det samme gælder det arbejde under EU's F & U-rammeprogram, der som et element i større tematiske aktioner kræver og omfatter en vis, om end relativt begrænset mængde grundforskning.

1.8 På den baggrund behandler den foreliggende meddelelse fra Kommissionen grundforskningens rolle, betydning og aktuelle situation i det europæiske forskningsrum og anstiller overvejelser over, hvordan Kommissionen kan støtte grundforskningen i EU ikke blot væsentligt mere intensivt end hidtil, men også systematisk.

1.9 Kommissionens meddelelse behandler følgende aspekter af grundforskningen:

- Grundforskningen og dens betydning
- Situationen i verden og i Europa
- Grundforskning på europæisk plan
- Fremtidsudsigter
- De næste faser.

1.10 Om grundforskningens situation i Europa konstaterer Kommissionen følgende:

1.10.1 I Europa er den private sektor ikke særlig stærkt engageret i grundforskning. Ikke mange virksomheder har stor forskningskapacitet på dette område, og deres aktiviteter koncentrerer normalt om målforskning og udvikling. Dertil kommer, at fondsfinansieret forskning kun finder sted i begrænset omfang.

1.10.2 I modsætning til situationen i USA, hvor den private sektor er af den opfattelse, at det offentlige skal finansiere

⁽¹⁰⁾ Udvalget minder desuden om, at det revolutionerende kommunikationssystem »Worldwide-web«, som er basis for Internettet, har sin oprindelse hos CERN, hvor det fra begyndelsen kun var beregnet til overførsel af videnskabelige data mellem forskellige laboratorier, der var inddraget i forskning.

grundforskningen⁽¹¹⁾, har erhvervslivet i Europa længe gjort sig til talsmand for, at den offentlige finansiering først og fremmest skal gå til målforskning i virksomhederne selv. I dag vinder den opfattelse, at grundforskningen er vigtig for den økonomiske konkurrenceevne, imidlertid frem i Europa, også i erhvervs-kredse (jf. eksempelvis de europæiske erhvervslederes rundbordskonference).

1.11 De foranstaltninger, Kommissionen nævner i meddelelsen, kan bl.a. støtte sig på ytringer fra talrige personer, organisationer og instanser som f.eks. en gruppe på 45 europæiske nobelpristagere, ESF (European Science Foundation), sammenslutningen af direktører og formænd for de nationale forskningsråd, EuroHORCS⁽¹²⁾, sammenslutningen Eurosciences, Academia Europeae, Kommissionens gruppe af forskningsrådgivere, EURAB, og en ad hoc-gruppe af fremtrædende personligheder (ERCEG), der blev nedsat som opfølgning på en konference, som det danske formandskab afholdt i København den 7.-8. oktober 2002 om et »europæisk forskningsråd«⁽¹³⁾.

1.12 Med hensyn til det videre forløb planlægger Kommissionen i første kvartal 2004

- en bred debat om meddelelsen i det videnskabelige samfund og andre berørte kredse i tilknytning til overvejelserne om et »europæisk forskningsråd«,
- politiske drøftelser i Rådet og Europa-Parlamentet på grundlag af meddelelsen.

2. Generelle bemærkninger

2.1 Blandt andet under henvisning til tidligere udtalelser om forskning og udvikling, hvori EØSU flere gange⁽¹⁴⁾ har understreget, at EU under hensyntagen til Lissabon-målene nødvendigvis må støtte grundforskningen tilstrækkeligt – dvs. i væsentlig højere grad end hidtil – bifalder det udtrykkeligt Kommissionens meddelelse og de deri indeholdte konstateringer og hensigtserklæringer.

⁽¹¹⁾ Se rapporten »America's Basic Research: Prosperity Through Discovery« fra »Committee for Economic Development«, som består af repræsentanter for de store industrikoncerner. Dog er der i USA firmaer som f.eks. IBM og Bell Labs, der fortsat driver udpræget grundforskning, omend i aftagende omfang.

⁽¹²⁾ EuroHORCS: European Heads of Research Councils; EURAB: European Research Advisory Board; ERCEG: The European Research Council Expert Group, under forsæde af professor Federico Mayor.

⁽¹³⁾ Den 15. december 2003 fremsendte den danske forskningsminister den afsluttende rapport fra denne gruppe til sine europæiske kolleger. Heri lægges der op til, at man opretter en europæisk grundforskningsfond, som hovedsageligt skal finansieres via nye midler over EU's forskningsrammeprogram, og som skal styres af et europæisk forskningsråd.

⁽¹⁴⁾ EFT C 221 af 7.8.2001, punkt 4.4.1, 4.4.2, 4.4.3, 4.4.4 og 4.4.5.

2.2 Specielt under henvisning til udtalelsen ⁽¹⁵⁾ om Kommissionens forslag til sjette F&U-rammeprogram og den deri indeholdte henstilling om på lidt længere sigt at forøge Fællesskabets F & U-budget (det drejede sig om EU-15!) med 50 % støtter udvalget Kommissionens opfordring til at stille væsentligt flere midler til rådighed for EU's forskningsbudget. Ligeledes bifalder udvalget, at Kommissionen har til hensigt at følge Mayor-gruppens anbefalinger og gøre øget støtte til grundforskning til et af hovedpunkterne i EU's fremtidige forskningspolitiske indsats. Det henviser i den forbindelse til de alarmende indikatorer, Kommissionen har forelagt, som viser, at den videns- og forskningsmæssige kløft mellem EU og f.eks. USA er tiltagende.

2.3 Udvalget bifalder også de indledende overvejelser om at oprette et »europæisk forskningsråd«, der på EU-plan kan løse de opgaver, der i medlemsstaterne varetages af institutioner som »Research Councils« i UK, »Deutsche Forschungsgemeinschaft« i Tyskland, »Vetenskabsrådet« i Sverige, NWO i Holland, FNRS i Belgien, osv. De bevilger – efter ansøgning – midlerne til projekter eller tilskud til forskellige forskergruppers projekter, som det også sker i USA.

2.4 Udvalget er enig med Kommissionen i, at det næppe er muligt at fastlægge strenge kriterier til sontring mellem grundforskning og anvendt forskning. Men det finder heller ikke dette problematisk (og anbefaler derfor, at man i praksis levner plads til et vist skøn), da der mellem disse to kategorier er og skal være tale om en frugtbar vekselvirkning, ja endda om samvirke.

2.4.1 Udvalget minder om sin tidligere henstilling ⁽¹⁶⁾ om at styrke samspillet mellem grundforskning og anvendt forskning inden for rammerne af et pluralistisk videnskabsystem med flere poler.

2.4.2 Alligevel anser udvalget det for nødvendigt, at Kommissionen i det videre forløb beskriver begrebet grundforskning (eller foreslår det beskrevet) sådan, at der kan udledes et brugbart beslutningsgrundlag i forhold til støtteansøgninger. Udvalget henviser i den forbindelse til en tidligere fremsat henstilling desangående ⁽¹⁷⁾.

2.5 Kommissionen kommer i meddelelsen også ind på det meget komplicerede spørgsmål om intellektuel ejendomsret i forbindelse med grundforskning. Som bekendt kan opdagelser ikke patenteres, mens opfindelser kan. Det bringer forskerne i konflikt, fordi det, som omtalt nedenfor, er nødvendigt for dem – og i øvrigt også ønskeligt af hensyn til udbredelsen af viden – hurtigt at publicere deres resultater.

2.5.1 Denne konflikt har at gøre med, om en opdagelse kan give anledning til en anvendelse, der bør patenteres; men så

skulle der anmeldes patent før offentliggørelsen af den dertil nødvendige viden. Som følge af denne konflikt lider enten vidensudbredelsen og dermed den videnskabelige anseelse skade, eller også forskertses den potentielle patentbeskyttelse til gunst for EU og opfinderens af nye, eventuelt banebrydende, ideer.

2.5.2 Denne konflikt kunne man i væsentligt omfang tage brodden af med en »henstandsperiode« ⁽¹⁸⁾ (engelsk: grace period). Derfor gentager udvalget sin tidligere flere gange fremsatte henstilling ⁽¹⁹⁾ om også i EU at indføre denne »henstandsperiode«, der er almindelig i USA. Samtidig gentager det, at det er nødvendigt at få indført EF-patentet. Det ville befri de europæiske forskere og virksomheder for et alvorligt handicap.

2.6 I øvrigt bør det overvejes, om og hvordan man eksplicit kan forankre støtte til grundforskning (til realisering af Lissabon-målene) i fremtidige europæiske traktater eller afgørelser.

3. Særlige bemærkninger

3.1 Udvalget kan også i vidt omfang tilslutte sig Kommissionens beskrivelse og analyse af grundforskningens aktuelle situation.

3.1.1 Men dette gælder ikke alle meddelelsens konstateringer. Således skriver Kommissionen blandt andet: »Europa har... både stærke og svage sider hvad angår grundforskning. Svaghederne hænger for en stor del sammen med opsplitningen i nationale forskningssystemer, herunder især manglen på konkurrence mellem forskere, forskergrupper og enkeltprojekter i europæisk skala« og drager deraf den slutning, at det er nødvendigt at foretage en bedre koordinering af aktiviteterne, foranstaltningerne og de enkelte medlemsstaters programmer vedrørende grundforskning.

3.1.2 Hvad Kommissionen her siger om opsplitning og manglende konkurrence – der generelt set sikkert ikke en gang holder stik for så vidt angår de institutioner, der på politisk plan har ansvaret for eller styrer forskningen – finder udvalget vildledende som et generelt udsagn om den forskende videnskab. Det er navnlig ét bestemt træk ved den videnskabelige forskning, som udsagnet ser bort fra eller ikke tager tilstrækkeligt hensyn til.

⁽¹⁵⁾ EFT C 260/3 af 17.9.2001.

⁽¹⁶⁾ EFT C 221 af 7.8.2001, pkt. 6.7.2.

⁽¹⁷⁾ CESE 1588/2003, pkt. 4.5.3.

⁽¹⁸⁾ Fænomenet var tidligere forankret i den tyske patentret som »neuheitsunschädliche Vorveröffentlichungsfrist«!

⁽¹⁹⁾ Se navnlig EUT C 95/48 af 23.4.2003, pkt. 5.2.

3.1.3 Et af forskernes vigtigste motiver – ud over søgen efter erkendelse, efter at finde eller udvikle nyt – ligger nemlig i konkurrencen mellem konkurrerende grupper eller laboratorier og ønsket om at udveksle tanker med sagkyndige kolleger, der virker andetsteds. Men et overmål af konkurrence eller ærgerlighed skader den videnskabelige forsknings væsen. For det kan føre til overfladiskhed og gå ud over den nødvendige omhu og dybde i det videnskabelige arbejde og over bestræbelserne på at finde nyt.

3.1.4 Denne tankeudveksling og konkurrence foregår blandt andet på internationale videnskabelige konferencer/kongresser og i de ansete internationale fagtidsskrifter. De enkelte forskeres og deres institutioners nationale og internationale anseelse (og dermed også forskernes karrieremuligheder) afhænger af, hvem der først har gjort og offentliggjort hvilke vigtige nye erkendelser.

3.1.5 Sådanne konferencer/kongresser arrangeres i regel af de forskellige videnskabelige selskaber eller faglige sammenslutninger og udgør – i spændingsfeltet mellem samarbejde og konkurrence – det internationale forum for udveksling af de nyeste resultater og planer og for etablering af nyt samarbejde, men også for dokumentation af færdigheder og præstationer, altså for konkurrence.

3.1.6 Vidensudvekslingen og koordineringen fremhæjpes af den stærke personmæssige internationalisering⁽²⁰⁾, der præger mange forskningsprojekter, og af projekternes integration i internationale programmer.⁽²¹⁾

3.1.7 Alt dette fører naturligvis til tilbageslutninger inden for de forskellige institutioner og hos deres forskere og dermed til vedvarende tilpasning og reorientering af forskningsprogrammerne, i overensstemmelse med den videnskabelige forsknings tidsmæssige krav.

3.1.8 Som udvalget har understreget i en tidligere udtalelse, bør Kommissionen anerkende og udnytte denne selvregulerings- og tilpasningsproces inden for videnskab og forskning, som stimuleres af konkurrencen og foregår på internationalt plan. Den bør derfor i endnu højere grad end hidtil inddrage anerkendte, førende videnskabsmænd og repræsentanter for de videnskabelige selskaber og faglige sammenslutninger (organisationer, der drives og finansieres af medlemmerne, altså NGO'er) i sine interne rådgivningsprocesser og ikke mindst i fordelingsprocedurerne.

3.1.9 Ovenstående bemærkninger taler dog ikke mod fortsat »åben koordinering« og dermed »europæisering« af medlemsstaternes programmer for grundforskning, for så vidt dette er

nødvendigt og nyttigt. Men det skal helst ske via tilstrækkelige incitamenter til »bottom up«-processer, der udvikler sig af sig selv, og via støtte til sådanne projekter⁽²²⁾ eller større apparatur, der – stemmende med subsidiaritetsprincippet – overstiger de enkelte medlemsstaters støttemæssige betalingssevne eller –vilje og har tilstrækkelig udstråling til at foranledige etablering af europæiske netværk.

3.1.10 Desuden bør der udvikles en arbejdskultur og en passende administrativ og finansiel kontekst, som fremmer ekspertise, giver plads til mere åbne temaer og arbejdsprogrammer og øver større tiltrækningskraft på forskerne.

3.1.11 Udvalget gentager, at det ser med bekymring på de utilstrækkelige synergier og den ligeledes utilstrækkelige udveksling af forskere mellem den akademiske verden og erhvervslivet, som medfører en opdeling i grundforskning og anvendt forskning, vanskeliggør synergi mellem indfaldsvinkler, metoder og teknikker og begrænser tværfagligheden ved bl.a. at tilskynde til adfærd, som i for høj grad tager sigte på videnskabelige publikationer og kortsigtede resultater.

3.2 EU-støtten bør først og fremmest gælde programmer eller institutioner, hvis opgaver stiller krav om omfattende interdisciplinær forskning. På mange områder og i forbindelse med mange vigtige problemstillinger får interdisciplinær forskning stadig større betydning, og den kan mest effektivt etableres ved at samle de forskellige nødvendige discipliner og dertil hørende apparatur på et centralt sted, med henblik på »europæisk« udnyttelse og etablering af netværk.

3.3 Under henvisning til ovenstående bemærkninger støtter udvalget Kommissionens overvejelser vedrørende følgende foreslåede foranstaltninger:

- øget europæisk støtte til forskningsinfrastruktur og støtte til oprettelse af ekspertisecentre ved en kombination af national og europæisk såvel som offentlig og privat finansiering,
- øget støtte til udvikling af de menneskelige ressourcer, forskeruddannelse og forskerkarrierer⁽²³⁾,
- støtte til samarbejde og etablering af netværk.

⁽²⁰⁾ F.eks. kommer mere end 50 % af de unge forskere og en fjerdedel af institutdirektørerne inden for Max-Planck-selskabet fra udlandet.

⁽²¹⁾ Dette gælder f.eks. også de af Kommissionen omtalte programmer inden for klimatologi, oceanografi, atmosfærefysik osv.

⁽²²⁾ EUT C 95 af 23.4.2003.

⁽²³⁾ Se Kommissionens meddelelse »Forskere i det europæiske forskningsrum: Et fag, mange muligheder« (KOM(2003) 436 af 18.7.2003) og EØSU's udtalelse herom, CESE 305/2004.

3.4 Tilstrækkelig finansiel støtte til enkeltprojekter er efter udvalgets opfattelse et vigtigt støtteinstrument. Den kan, som Kommissionen foreslår, formidles af et europæisk forskningsråd, der i sin arbejdsmåde bør lade sig inspirere af institutioner som Deutsche Forschungsgemeinschaft (DFG) og (de britiske) Research Councils, der fungerer ganske udmærket. Blandt andet på grund af den nedenfor drøftede problematik bør man acceptere projekter med tilstrækkelig lang løbetid; desuden bør – i et vist omfang – også visse former ⁽²⁴⁾ for mere institutionel støtte (f.eks. over 12-15 år) komme i betragtning.

3.4.1 I den forbindelse er der bl.a. to vigtige synspunkter at tage hensyn til, som også er nævnt i tidligere udtalelser ⁽²⁵⁾ fra udvalget.

3.4.2 For det første er der problemet med at sikre de forskere, der deltager i projekterne, en tilfredsstillende personlig kontraktudformning. Det må sikres, at projekternes uundgåelige tidsbegrænsede karakter ikke påfører de berørte forskere ulemper med hensyn til kontraktudformning, personlige omstændigheder og social sikring, men at der tværtimod gives tilstrækkelige incitamenter til at tiltrække og fastholde særligt kvalificerede.

3.4.3 For det andet drejer det sig om besværet ⁽²⁶⁾ i forbindelse med ansøgningsprocedurer, bedømmelse osv., og det både for ansøgerne og bedømmerne. Med DFG som eksempel må det sikres, at dette besvær er ringe sammenlignet med det potentielle udbytte i tilfælde af bevilling af de ansøgte midler. Det er måske en løsning at harmonisere og samle alle donatorers ansøgnings- og bedømmelsesprocedurer og at undlade hele tiden at ændre dem.

3.5 Der kan i den henseende opstå en særlig vanskelig situation, hvis bevillingerne til grundforskning bliver så begrænsede, at der indkommer og må bearbejdes og træffes – i de fleste

tilfælde negativ - afgørelse om et stort antal ansøgninger, der langt overstiger de til rådighed stående midler.

3.5.1 Det gælder nemlig på den ene side om at undgå, at der hos de afviste ansøgere, der jo i dette tilfælde ville være det store flertal, skabes en misstemning – bl.a. på grund af den investerede indsats – mod Kommissionen og EU.

3.5.2 På den anden side drejer det sig også om at undgå et stort bureaukratisk arbejde (se ovenfor) til påvisning af procedurernes korrekthed og retfærdighed. Navnlig derfor anbefaler udvalget, at Kommissionen på dette område søger råd både hos erfarne organisationer i medlemsstaterne og ikke mindst hos tidligere både imødekomne og afviste (!) ansøgere.

3.6 Kommissionen peger med rette på grundforskningens afgørende rolle i forbindelse med universitetsuddannelsen, og udvalget tilslutter sig i den forbindelse følgende udsagn i meddelelsen: »I denne forstand og af denne grund må grundforskningen forblive en central opgave for universiteterne, for i sammenhæng med undervisningen udgør den selve deres eksistensberettigelse«. Men efter udvalgets mening gælder dette også for forskningsorganisationer uden for universiteterne, der (også) driver grundforskning og personalemæssigt, programmatisk og organisatorisk på mange måder er forbundet med forskningen og uddannelsen på universiteterne.

4. Konklusion

Udvalget støtter stærkt Kommissionens målsætning, der går ud på også på EU-plan at yde passende og systematisk støtte til grundforskning og at stille tilstrækkelige midler og egnede slanke administrative instrumenter til rådighed herfor. Det anbefaler Kommissionen at gå i gang med de planlagte næste skridt og i den forbindelse at tage hensyn til ovenstående bemærkninger og detaljerede henstillinger.

Bruxelles, den 26. februar 2004

Roger BRIESCH

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽²⁴⁾ Som f.eks. DFG's »Sonderforschungsbereiche«(særlige forskningsområder).

⁽²⁵⁾ CESE 305/2004, punkt 5.1.8.

⁽²⁶⁾ CESE 305/2004, punkt 1.14 .

BILAG

til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Nedenstående ændringsforslag blev forkastet, men opnåede over en fjerdedel af de afgivne stemmer (FO artikel 54, stk. 3):

Punkt 2.6 — Punktet udgår**Begrundelse**

Grundforskningen finansieres allerede under sjette forskningsrammeprogram, og blandingen mellem grundforskning og anvendt forskning bør fastlægges af de politiske beslutningstagere (Rådet og Parlamentet) ud fra de aktuelle strategiske målsætninger. Endvidere ville der opstå praktiske problemer, da der ikke eksisterer en fælles accepteret definition af »grundforskning«.

Afstemningsresultat

For: 18, Imod: 43, Hverken for eller imod: 12.
